LUKIJAPOSTIA

Pihlajakosken EK:lta

Pihlajakoski 1: Ogier lähtee ekana, auton ääni kuuluu jo kaukaa. Lähtö on Hietamäessä, ja mestari tulee lähtöselvitykseen määrätietoisesti. Seuraavana saapuu Jari-Matti Latvala. Päättäväisen ja innokkaan oloisena ei hän antanut odotuttaa itseään, vaan lähti lähtöviivalle heti kohta Ogierin perässä. Latvala ajoi pohja-ajan myös Pihlajakoskella.

Draamaa ei puuttunut EK 5:lta: Kubica veti mutkan suoraksi noin 1 km lähdön jälkeen, ja Neuville teloi autonsa. Kylän seurojen pitämällä myyntipisteellä ja sen viereisellä katselualueella puhuttiin, että kyllä Latvala voittaa!

Olin järkkärinä lähtöruudussa EK 9:n aikana, Pihlajakoski 2. Rallikansa oli varsin hyvin käyttäytyvää, ja yhdellä pariskunnalla näkyi olevan mukana ihan kunnon rantatuolitkin. Minulle tarjottiin kierrosta pikataipaleille, mutta tehtäväni velvoitti jäämään asemapaikalleni.

1.8.2014 oli hyvä päivä sekä Pihlajakoskelle että Latvalalle. Letut, sämpylät, pullat, makkara ja kahvi tekivät kauppansa sekä kylän että maalialueen myyntipisteissä. Onhan kolikolla toki myös kääntöpuoli, esimerkiksi kasvatusmetsää oli liikaa raivattu katselualueeksi.

Sää kuitenkin suosi, ja tunnelma oli erinomainen ja kansainvälinen: joukosta löytyi italialaisia, venäläisiä, virolaisia ja niin edelleen. Sain verestää ranskan kielen taitoani maalin myyntipisteessä Pariisista tulleiden asiakkaiden kanssa, jotka tinkivät lettujen hinnasta verraten hintaa Pariisin hintoihin. Pariisissahan crepekset ovat in. Myös yhden official carin nuori naiskuski ja kartturi olivat Brysselistä, ja heidän kanssaan juteltiin niitä näitä. Mainostin vieressä näkyvää Päijännettä kertoen sen oleva Suomen suurin järvi.

Taisin huutaa kerran ohikulkevalle rallikansalle "sivuun" liian kovaa, kun lähtöön ajava Teemu Suninen ajoi autonsa tien laitaan kiihdytystä varten. Summa summarum: hienot rallit Suomelle, hyvä meidän Jari-Matti ja kartturinsa Miikka sekä muut suomalaisosallistujat!

Vaikka rallimaailma onkin etupäässä miesten, naisenergia pyöritti kuvioita melkoisesti myös Pihlajakoskella kylän yhdistysten hyväksi.

Tiina Lättilä

Lupiinit ovat sielun ja silmän ilo

Kiitos, Maria Ampuja, yleisönosaston kirjoituksestasi viime Kuhmoisten Sanomissa! Olen kanssasi samaa mieltä lupiinien syrjimisestä ja inhoamisesta, eiväthän ne todellakaan tee kenellekään mitään pahaa, mutta minkä ilon ne tuottavatkaan teillä ajeleville ihmisille!

Kuluneena kesänä Puukkoisten Kotakoskellakin ne reunustivat tietä molemmin puolin ohuena nauhana niin kauniisti, että oli vaikeaa ajaa paikan ohi.

Lupiinit ovat kesän kynttilöitä, sielun ja silmän ilo! Jotkut murehtivat niiden leviämisestä, mutta ymmärtääkseni lupiini on aurinkoisten sorarinteiden ja tienvarsien kasvi, en tiedä sen levinneen metsiin, esimerkiksi varjoisille mustikkamaille.

Se ei syö luonnonkukkien asuinpaikkoja, esimerkiksi Jämsän tien varrella on upeita alueita, joissa lupiini kasvaa sulassa sovussa niittyleinikkien, kellokukkien, koiranputkien tai "partasutien" kanssa. Itse en sitä vastoin ole saanut sitä kasvamaan keittiöni ikkunan alla!

Luonnonkukkien suojelemiseksi voisi olla hyvä, että niittokoneet tulisivat teiden ja ojien varsille vasta myöhemmin syyskesällä, jolloin luonnonkukat ovat jo siementäneet, mutta pajupuskien niitto onnistuu vielä mainiosti.

Kesän kukkien aika on Suomessa niin lyhyt, että annetaan kaikkien kukkien kukkia, ihan vain iloksemme.

Maija Savijärvi

Hannikaisten soitto soi

Kuhmoisten Sanomat

Kuhmoisten Kotiseutuyhdistys ja Kuhmoisten seurakunta järjestävät ensi sunnuntaina 31. elokuuta Hannikaisten musiikkipäivän, joka alkaa messulla kirkossa ja jatkuu konsertilla Kuhmolassa, Toritie 57:ssä. Kuultavana on P.J. Hannikaisen (1854–1924) ja Ilmari Hannikaisen (1892–1955) lauluja ja musiikkia.

Kuhmolan konsertin juontaa Sibelius-Akatemian emeritusprofessori Reijo Pajamo, baritoni Taisto Polvi laulaa, Olli Santa johtaa Kuhmoisten Mieskuoroa, kanttori Hannele Erola säestää yhtenäiskoulun oppilaskuoroa, ja esiintyjiä on monia muitakin.

Retkeläiset nauttivat lounaan Ravintola Sahanrannassa, Kuhmoisten satamassa, minkä jälkeen kunnanjohtaja Anne Heusala ja kehittämisasiamies Arto Kummala kertoivat vieraille Kuhmoisten ajankohtaisista kuulumisista painottaen kulttuuriympäristöön liittyviä seikkoja.

Kuhmoinen kulttuurimaiseman hoitajien huomion kohteena

Vesa Koivu

Koko Suomen keskeiset kulttuurimaiseman hoidon asiantuntijat kokoontuivat viime viikon keskiviikkona neuvottelupäiville, jotka järjestettiin ympäristöministeriön aloitteesta. Liikkeellä olivat kansalaisjärjestöjen, kuntien, maakuntaliittojen, ely-keskusten, yliopistojen ja Museoviraston edustajat.

Jyväskylässä pidetyn seminaaripäivän jälkeen torstai 21.8. oli varattu maakuntaretkelle, joka suuntautui tällä kertaa Petäjäveden ja Jämsän kautta Kuhmoisiin. Kulku kävi Alhojärven, Hassin ja Puukkoisten kautta Kivikoskelle, jossa tutustuttiin Pekka Halosen pihapiiriin, Kivikosken myllyyn ja sahaan.

Päijälän Linnavuorella retkeläisiä opasti amanuenssi Miikka Kumpulainen Keski-Suomen museolta. Matkalla Linnavuorelta kirkonkylälle **Tuula Kindberg** Kuhmoisten kulttuuriyhdistyksestä kertoi Kuhmoisten syksyn 2013 rakennusperintöpäivistä.

– Puhuin niistä vaikeuksista ja onnistumisista, mitä meillä viime vuonna oli perinnepäivää järjestäessämme. Alleviivasin sitä, että tämän tapaisten tilaisuuksien järjestäminen ei ole kiinni rahasta vaan halusta ja tahdosta. Meillä oli suuri joukko oma-aloitteisia talkoolaisia, ja yleisömenestys oli hyvä, Tuula Kindberg kertoi.

Vielä ennen Sahanrannan lounasta arkkitehti Liisa Bergius Keski-Suomen ely-keskuksesta esitteli retkeläisille Kuhmoisten rakennetun kulttuuriympäristön kohteet.

Ympäristöministeriö on järjestänyt näitä tilaisuuksia jo vuodesta 1995 lähtien, vuorotellen eri maakunnissa. Edellisen kerran päiviä vietettiin Keski-Suomessa vuonna 1999, ja nyt kyseessä oli toinen kerta.

– Vaihdetaan tietoja, kerrotaan kokemuksista, kommentoidaan ja otetaan oppia toistemme onnistumisista, päivien järjestäjä, ympäristöneuvos **Tapio Heikkilä** ministeriöstä kuvaili tapaamisen antia. Tällä kertaa keskusteluun nousi esimerkiksi kysymys siitä, ottaako kulttuurimaisemanhoito tarpeeksi huomioon arkeologiset seikat.

Tämän kertaisella retkellä ympäristöneuvos Heikkilään tekivät voimakkaan vaikutuksen erityisesti Unescon maailmanperintökohde, Petäjäveden vanha kirkko ja Arvajan reitti.

Meidän kuhmoislaisten mielestä kyseessä on Isojärven reitti, mutta tuoreessa Keski-Suomen maa- ja kotitalousnaisten julkaisemassa maisemanhoitosuunnitelmassa reitti on otsikoitu Arvajan reitiksi.

– Minulla on tapana käydä noin kymmenen vuoden välein kiertämässä Arvajan reittiä, ja onhan se hienoa, kun vesistöt taas näkyvät. Laajat piirit ovat olleet laatimassa suunnitelmaa. Suunnitelma on esimerkillinen, ja jo nyt on nähtävissä myös tuloksia, kun hoitotyöt ovat lähteneet hyvin käyntiin.

– Toinen, missä Keski-Suomi näyttää esimerkkiä muulle Suomelle, on hirsirakentamisen vaaliminen.

Ympäristöneuvos Tapio Heikkilä halusi päästä samaan kuvaan Kuhmoisten sahan kanssa. Ympäristöministeriön Luonnonympäristöosastolla maisema-asioista vastaava Heikkilä kertoi, että tällaiset tapaamiset ja maakuntaretket parantavat ministeriön paikallistuntemusta ja auttavat tekemään parempia päätöksiä.

Lock-Wood edelleen vaiheessa

Vesa Koivu

Kuhmoisten kunnanvaltuusto päätti 22.6.2009, että Lock-Wood Teknologia Oy on asetettava selvitystilaan, ja konkurssi käynnistyi 14.12.2011, kun oikeus määräsi pesänhoitajaksi asianajaja **Kari Miettisen**. Tämä kertoi Kuhmoisten Sanomille 26.11.2013, että hän asettaa konkurssin raukeamaan pesän varattomuuden takia vielä marraskuun 2013 aikana. Näin ei käynytkään.

Kysyin 21.8.2014 Tampereella toimistoaan hoitavalta konkurssiylitarkastaja **Antti Kurikalta**, onko tosiaan laillista pitkittää tyhjän pesän purkamista tällä tavalla, hän vastasi kysymällä:

– Vaarantuuko jokin asianosaisten intressi sillä, että menettely jatkuu?

Konkurssiylitarkastaja Kurikka kertoi, että konkurssi on yleensä valitettava taloudellinen epäonnistuminen, ja konkurssimenettelyä seuraavalla ulkopuolisella tarkkailijalla on puolestaan ilmeinen riski erehtyä päätelmissään.

– Konkurssilaissa ei ole varsinaista määräaikaa konkurssimenettelyn lopettamiselle eikä konkurssin raukeamisesityksen tekemiselle.

– On varsin tavallista, että avoimet kysymykset aiheuttavat vuosienkin kulumisen ennen konkurssin raukeamista.

Yleisellä tasolla tarkastaja Kurikka selitti, että vähävaraisessa konkurssipesässä ei ole mahdollista ryhtyä selvittämään kaikkia konkurssiyrityksen liiketoiminnan aikaisia, keskeneräisiä tai joidenkin asianosaisten mielestä liiketaloudellisesti epätyydyttävään lopputulokseen johtaneita toimenpiteitä.

– Konkurssimenettely on ensisijaisesti olemassa velkojien vaateiden toteuttamista varten, ja tyypillisessä tapauksessa raukeamisen pitkittyminen ei lainkaan vaikuta velkojien etuihin.

Lock-Wood Teknologia Oy konkurssipesän hoitaja, asianajaja Kari Miettinen kertoi 14.8.2014 Kuhmoisten Sanomille konkurssin nykyvaiheesta seuraavasti:

– Minun toimistani pesänhoitajana on kanneltu Asianajajaliittoon ja kysytty, olenko toiminut hyvän tavan mukaan. Päätöstä odotellessani en tee mitään.